

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestria duo

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestre alterum -
Cum Indicibus

Strauch, Johann

Jenae, 1674

Cap. II. Ad cap. VII. de Procurator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10241

Inscriptio est: *Maximo Salonenſi Episcopo*: Sed in regeſto, *Salonenſi*, habetur. Quod omnino ſequendum. Capit. 1.

In cap. 2. habetur ejuſdem Alexandri III. decretaliſ. *A. Cap. 2.*
 Clericus contenderat cum Episcopo *Sabin.* Ita Raymundus.
 Sed perperam. Collectio II. rectè, *Salisberienſi.* Reſcribitur in *Salisberien-*
 Angliam, ubi nihil juris *Sabinis*, aut *Sabinianis*. Niſi quis ma- *ſis Episco-*
 lit, *Sabrinenſem*, ad *Sabrinam* fluvium. Sed lectionem compi- *pus, non Sa-*
 lationis antiquæ præfero. *Lis*, inquam, erat, at quâ de re? *Su-*
 per *Eccleſia de Bubet*. Alii, de *Bribec*, alii de *Bibet*. *Bubetford* *Eccleſia de*
 meminit *Malmesburienſis lib. 3. p. m. 276.* Quærant locum, quibus *Bubet.*
 ocium & libri in promptu ſunt. Hanc litem terminandam dele-
 gaverat *Alexander Vigornienſi Episcopo*. Clericus ægrotare in-
 cipiens comparere ad condictum diem non poterat, miſit Presby-
 terum & Diaconum ſuum, ad excuſandum abſentiam. At Com-
 miſſarius Pontificis, Episcopus *Vigornienſis* abſentem in expen-
 ſas condemnauerat. Pontifex ſententiam reſcindit, & *A. Cle-*
 ricum abſolvit.

Capitulum VI. Eſt *Clementis III.* Quod ita orditur in com- *Ad cap. VII.*
 pilatione ſecundâ. *Ex inſinuatione dilecti filii I. Archidiaconi Sang-*
accepimus, quod cum inter ipſum & magiſtrum W. de Sang. ſuper
quâdam præbendâ Lexov. Eccleſia, quæ de Pomeria dicitur. Lexo-
viorum civitas, Liſieux, urbs eſt Episcopalis in Normanniâ ſub
Metropolitano Rotomagenti.

CAP. II.

Ad cap. VII. de Procurator.

S U M M A R I A.

1. Permittitur Scholaribus Pari-
ſienſibus per procuratorem a-
gere.	3. Formula <i>Marcolſi</i> procurato-
ria.
2. Ratio dubitandi.	4. Admallare quid?
	5. Mallus.
	6. Lui quid ſit.

Permittitur
Scholaribus
Parif. per
procurato-
rem agere.
Ratio dubi-
tandi.
Formula
Marcolfi
procurato-
ria.

Innoentius III. Scholaribus Parisiensibus permittit per procura-
torem agere & respondere. Sed quid opus permisso? Cum
Pontifex ipse asserat, id jure communi licere. Ratio deciden-
di, quod olim non liceret in Galliâ agere per procuratorem
sine diplomate Principis. Ut vetustissimo jure Romano cave-
batur, ne alieno nomine ageretur, nisi certis casibus. *princ.*
Inst. de his per quas agere poss. Apud Francos idem obtinuisse
docet formula Marculfi hac de re: *Fidelis DEO propitio ILLE,*
ad nostram veniens presentiam suggestit nobis, eo quod propter sim-
plicitatem suam causas suas minimè possit prosequi, vel admallare,
clementie regni nostri petiit, ut illustris vir ILLE omnes causas ipsius
& vice ipsius, tam in pago, quam in palatio nostro admallandum
prosequendumq; recipere deberet, quod in presenti per fistucam eas
eidem visus est commendasse. Propterea jubemus, ut dum taliter
utriusq; decrevit voluntas, memoratus ille vir omnes causas lui, ubi-
cunq; prosequi, vel admallare deberet, ut unicuiq; pro ipso, vel ho-
minibus suis, reputatis conditionibus & directum faciat, & ab aliis
similiter in veritate recipiat. Sic tamen quamdiu decrevit eorum
voluntas.

Admallare
quod.

Mallus.

Lui, quid
sit.

Idque diu apud hos obtinuisse testatur Johannes Faber
ad §. Universitatis. *Inst. de rer. divis.* Eâdem ratione & Ec-
clesiarum advocati seu defensores à Principe petebantur.
Capitulares 31. lib. 5. & lib. 7. cap. 308. In superiori formula
occurrit verbum, *Admallare*, barbarum, à mallo, seu placito, in
quo judicia fiebant, coram Comite. *Capitulares lib. 3. c. 28. 51.*
57. & lib. 4. c. 28. ibi: Ubi antiquitus consuetudo fuit de libertate
sacramenta adhamire vel jurare, ibi mallum habeatur, & ibi sacra-
menta jurentur. Mallus tum neq; in Ecclesia, neq; in atrio ejus ha-
beatur. Minora verò placita Comes sive intra suam potestatem
vel ubi impetrare potuit, habeat. Volumus itaq; ut domus à Comite
in loco, ubi Mallum tenere debet, constituatur, ut propter calorem so-
lis & pluviâ publicâ utilitas non remaneat. Sed quid sibi vult
Lui? Est Gallicum relativum, pro, Illius, quod frequens apud
Marculfum. Vide Bignonium. Hinc Bonifacius octavus in-
tercessit ad Principes, & Dominos seculares, ut Abbatissis & Mo-
nia-

nialibus per procuratores & *attornatos* suos in eorum tribunali-
bus agere liceret. *cap. periculoso. §. porro. de Stat. regul. in 6.* Sed
cur Universitas Parisiensis hanc licentiam à Pontifice, quàm Re-
ge, potius petebat? Excusat id Alteserra, sed non persuadet.

CAP. III.

Ad capit. VIII. de Procuratoribus.

S U M M A R I A.

1. Honorius III. Egitanensi.	4. Capitulum IX.
2. Edigita, Idigita.	5. Mutina.
3. Textus integratio.	6. Capitulum X.

Honorius III. rescribit Egitanensi Episcopo. Critici Gre- *Honorius*
goriani variam, non veram hic observant lectionem, III. *Egita-*
nensi. Egitanensi. Edigita, Idigita, Igadita, urbs Episcopalis,
sub Metropolitana Bracarensi, quæ sedes inde Guardiam in *Edigita,*
finibus Lusitaniæ, patriam Regis Wambæ, translata est. Textus *Idigita.*
ita ab initio habet in compilatione V. *Auditis & intellectis, quæ Textus in-*
fratris Johannis Colobriensis, & Bartholomæi Egitanen. Canonico-
rum. Dubitat Innoc. Cironius, utrum Colobria hæc sit Montanges,
an Conimbria, cum Episcopatus Hispaniæ sæpe immutati fuerint.

In cap. IX. rescribitur M. & R. Canonicis Mutinensibus. *Capitulum*
tina urbs Episcopalis sub Archiepiscopo Bononiensi, Ducatus ti- *IX.*
tulo nobilis *Ducato di Modena, seu Il Modenese.* Memoratur *Mutina.*
hoc capitulo, quod Mutinensis iste Episcopus, qui erat Wilhel-
mus, in Livoniam profectus fuerit, jussu Honorii ad confirmandos
Neophytos Livonos, quos Waldemar Rex Danorum anno 1218.
ad fidem converti fecerat.

In cap. X. Mulier Nobilis D. de Massa, Lucanæ diœceseos *Capitulum*
contraxit filii sui nomine cum Ubaldò cive Pisano, nomine filia *X.*
hujus Ubaldi. Sed cum nobilis illa D. forsitan nollet perficere
promissum, Ubaldus eam detinuit. Pontifex mandat, ut liberam
eam dimittat.

CAP. IV.

Ad capit. I. De his, quæ vi metusve causâ
fiunt.

N

S U M